U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci žalobce: **B. V. T.,** proti žalovanému **Ministerstvu vnitra,** se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti JUDr. Karla Svobody, advokáta se sídlem v Bruntále, Sladovnická 13 proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 4. 2004, č. j. 24 Az 1502/2003 – 31, jímž byl stěžovatel ustanoven zástupcem žalobce,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 22. 4. 2004, č. j. 24 Az 1502/2003 – 31, ustanovil stěžovatele zástupcem žalobce pro řízení o jeho kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 3. 2003, č. j. 24 Az 1502/2003 - 23.

Proti tomuto usnesení podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost, kde jako důvod podání uvádí, že nelze považovat za zajištění řádného zastupování účastníka řízení advokátem pouze fakt, že se u ustanoveného zástupce jedná o osobu s právnickým vzděláním, jež je zapsána do seznamu advokátů. Dále tvrdí, že nemá pro zastupování žádné zkušenosti v oblasti řízení o udělování azylů, neboť se touto problematikou nikdy nezabýval, není pro jednání se žalobcem a zajištění všech nutných skutečností pro zastupování jazykově vybaven. Podle stěžovatele se žalobce nezdržuje v místě svého pobytu (PoS B.), v pobytovém středisku o něm nemají žádné zprávy, s žalobcem nelze navázat kontakt. Zmiňuje rovněž své dosavadní negativní zkušenosti ze svého ustanovení zástupcem cizinců a to v souvislosti s úhradou nákladů advokáta, vzniklých v souvislosti se zastupováním. Navrhuje proto napadené usnesení zrušit a věc vrátit krajskému soudu k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud přezkoumal v rozsahu a v mezích kasační stížnosti napadené usnesení a dospěl k závěru, že kasační stížnost není přípustná.

Soud dospěl k závěru, že jakkoli jsou důvody svědčící pro přípustnost kasační stížnosti dosti široce formulovány v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) – e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.), nelze stěžovatelem tvrzené důvody s ohledem na jejich obsah podřadit pod žádný ze zákonem vymezených stížnostních důvodů. V této souvislosti je nutné rovněž konstatovat, že tak v kasační stížnosti neučinil ani stěžovatel sám.

Rozhodnutí soudu, jímž byl za zákonem stanovených podmínek účastníkovi ustanoven zástupce z řad advokátů (§ 35 odst. 7 s. ř. s.) odpovídá obecná povinnost advokáta právní služby poskytnout. Pokud jsou však u něj dány okolnosti, vymezené v § 20 odst. 1, 2 v návaznosti na § 19 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, je povinen či oprávněn požádat soud o zrušení zastupování.

Protože se podaná kasační stížnost opírá jen o jiné důvody, než předpokládá soudní řád správní, nezbylo než ji podle ust. § 104 odst. 4 ve spojení s ust. § 46 odst. 1 písm. d/ s. ř. s. odmítnout.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 7. března 2005

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu